

tagen 3 Gange og gik ud paa, at der i de indirekte Skatter skulde være en Nedgang paa 5,5 Mill. Kr. i Forhold til Gennemsnittet af de 5 sidste Finansaar, og Forbrugsskatterne opgjordes den Gang til 32,9 Mill. Kr. Tre Aar senere, da disse Skatter vare stegne adskilligt, betød det en Nedgang af 6,9 Mill. Kr. i Forhold til en Gennemsnitsindtægt for den forløbne Periode af 39 Mill. Kr. Procentvis beregnet vil det sige, at den af Venstre godkendte Køedt-Lüttichauske Overenskomst tilbød at nedsætte Told- og Forbrugsafgifterne med henholdsvis 16,7 pCt i 1897 og 17,7 pCt. i 1900. Det er det faktiske Forhold, som man ikke kan komme uden om ved nogen Art Fortolkning. Herimod staar nu det, som den højtærede Finansminister har fremlagt, en Reform med $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nedgang efter Gennemsnittet af Aarene 1902—04 i Forhold til en tilsvarende Forbrugsskatteindtægt af 45,5 Mill. Kr. Nu er den allerede stegen til 47 Mill. Kr. Det betyder kun 9,9 pCt. Nedsættelse. Det er altsaa det, en Venstreminister i Øjeblikket tilbyder, og som Reformpartiets Blade udbasunere som en god Toldreform. Det er den Reform, om hvilken Reformpartiets Ordfører siger, at det er en Toldreform, som overstraalet alle de tidligere med Hensyn til Nedgangen i Toldindtægterne (Fyraab fra Tilhørerpladserne). . . . Ja, det er der nok Grund til at sige.

Formanden: Tilhørerne maa være rolige eller ogsaa forlade Tilhørerpladserne.

Rørdam: Nedgangen i Beskyttelsen er saare ringe paa Finansministerens Forslag, og Nedgangen i de haarde Toldskatter er overmaade beskedne. Det er da ganske urigtigt, naar den højtærede Finansminister har fremhævet i sin Tale, at Nedgangen i Toldindtægterne er $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Den er kun $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som enhver meget let vil kunne regne sig til. Nedsættelserne paa Toldloven andrage i alt 12 Mill. Kr., men af den Erstatning, som foreslaas for dette Tab, er kun Arveafgiften en fra Tolden forskellig Skat. Den Stempelafgift, den højtærede Minister foreslaar at lægge paa Vin, er jo en Byrde af nøjagtig samme Art som Toldbyrden. En Del af den er ganske ligefrem en Told, nemlig den Stempelafgift, som tages af den udefra indførte Vin, og jeg vil bede den højtærede Finansminister oplyse, hvor stor en Del af Stempelskatten der kommer fra den udefra indførte Vin. At det

ene kaldes Told og det andet Forbrugsskat, kan være Forbrugerne ganske ligegyldigt, det er jo kun et forskelligt Ord, som bruges. Man har ogsaa alle Dage paa Finansloven samlet den Slags Indtægter, de indirekte Afgifter paa Forbruget, i samme Gruppe. Naar man nu ser paa det finansielle Resultat, her foreligger, vil jeg bede det høje Tings Medlemmer om at lægge Mærke til, at her kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, hvorledes det er. Forhøjelsen paa Toldloven er opgjort til $3\frac{1}{2}$ Mill., Forhøjelsen paa Forbrugsskatterne, Spiritus, er opgjort til 4 Mill., det bliver alt i alt en Forhøjelse paa $7\frac{1}{2}$ Mill. Nedgangen i Toldindtægterne er 12 Mill., altsaa bliver der til Rest i alt en Nedgang paa $4\frac{1}{2}$ Mill. Det mener jeg, er det, der skal slaas fast, og der maa ikke kommes uden om det, at 9,9 pCt. Nedgang er det, som Venstreministeren nu foreslaar i Sammenligning med den Nedgang paa 17,7 pCt., som fremgik af det Køedt-Lüttichauske Kompromis. Nu have vi som sagt i 40 Aar eller mere kæmpet for at faa en ny Toldlov. Naar vi nu se, at i Øjeblikket ere Danmarks egentlige Skatter 72 Mill. Kr., og deraf ere de 47 Mill. Forbrugsskatter, og i disse 47 Mill. foreslaar Finansministeren en Nedgang paa $4\frac{1}{2}$ Mill., saaledes at vi i Stedet for 47 Mill. herefter ville faa $42\frac{1}{2}$ Mill.s Forbrugsskat, saa tror jeg egentlig ikke, at Demokratiet har synderlig Grund til at glæde sig saa forførdeligt, og der er jo ingen, der er i Tvivl om, at disse Forbrugsskatter i øvrigt meget snart ville vokse meget betydeligt.

Den højtærede Finansminister har jo ganske vist overfor det høje Tings nuværende Medlemmer udregnet et Regnestykke om, hvor meget en Arbejder vil tjene ved hans Toldlov. Men jeg er sikker paa, at hvis en Arbejder vilde lægge sit Budget efter det Regnestykke, den højtærede Finansminister har opstillet, vilde han meget hurtigt komme til kort. Jeg vil i alt Fald ikke raade en Arbejder til at lægge det til Grund for sin Beregning. Men Regnestykker ere i øvrigt heller ikke Reformpartiets Specialitet. Den ærede Ordfører for Reformpartiet, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) er jo ikke nogen stor Regnemester. Jeg skal tillade mig at nævne, hvad den højtærede Finansminister har udregnet. Han har foretaget Udregningen efter nogle Opgørelser, som Statistisk Laboratorium har foretaget for 10 Aar siden. Nu maa jeg straks dertil sige, at det er uheldigt, at de Optegnelser